

Ινομυώματα: κίνδυνος για την εγκυμοσύνη

/ [Πεμπτουσία](#)

Τη χαρά της μητρότητας μπορούν να στερήσουν τα ινομυώματα, στις γυναίκες αναπαραγωγικής ηλικίας αν δεν εντοπιστούν έγκαιρα, καθώς εμποδίζουν την σύλληψη ενώ είναι υπεύθυνα για τις αυτόματες αποβολές. Αυτό τονίζουν οι γυναικολόγοι και συνιστούν στις γυναίκες αναπαραγωγικής ηλικίας (25 με 45 χρόνων) με πρόβλημα υπογονιμότητας σχολαστικό έλεγχο για την ύπαρξη η όχι ινομυωμάτων στην μήτρα.

«Ο σχολαστικός έλεγχος είναι απαραίτητος καθώς πολλές γυναίκες είναι ασυμπτωματικές, ενώ άλλες εμφανίζουν συμπτώματα» αναφέρει ο Μαιευτήρας-Γυναικολόγος δρ. Στέφανος Χανδακάς.

Σύμφωνα με τους γυναικολόγους τα ινομυώματα είναι οι πιο συχνοί καλοί θεις όγκοι που εμφανίζονται στη μήτρα. Πρόκειται για αθροίσεις κυττάρων (μυϊκές ίνες και ινώδης ιστός) που το μέγεθός τους ξεκινά από 1 εκατοστό και μπορεί κάποιες φορές να ξεπεράσει ακόμη και τα 15 εκατοστά. Οι πιθανότητες να εξελιχθούν σε κακοήθεια είναι πολύ λίγες (0,1-0,5%).

«Μέχρι σήμερα δεν υπάρχει επιστημονική εξήγηση για τις ακριβείς αιτίες που προκαλούν τη δημιουργία τους . Πιθανολογείται ότι εμφανίζονται όταν υπάρχει

κληρονομική προδιάθεση ή εξαιτίας ορμονικών λόγων. Το σίγουρο είναι ότι η ανάπτυξή τους συνδέεται με τις γυναικείες ορμόνες (οιστρογόνα). Φυσικά, ρόλο παίζουν και οι ιδιαιτερότητες του κάθε οργανισμού» εξηγεί ο Δρ Χανδακάς.

ΣΥΜΠΤΩΜΑ ΤΑ ΙΝΟΜΥΩΜΑΤΩΝ

Αρκετές γυναίκες, παρά το γεγονός ότι έχουν ινομυώματα, είναι ασυμπτωματικές, ωστόσο, οι περισσότερες παρουσιάζουν συμπτώματα, τα οποία ποικίλλουν ανάλογα με το μέγεθος, τον αριθμό και το σημείο εμφάνισης. Τα βασικά συμπτώματα είναι:

- **Πόνος, αίσθηση βάρους και «φούσκωμα»** στην περιοχή της κοιλιάς, ανάλογα με τη θέση και το μέγεθος των ινομυωμάτων
- **Μεγάλη απώλεια αίματος κατά την περίοδο** ή αιμορραγία ανάμεσα στις περιόδους
- **Έντονος πόνος κατά τη διάρκεια της περιόδου** κατά της σεξουαλικής επαφής
- **Συχνουρία, ουρολοιμώξεις, δυσκοιλιότητα**, λόγω της πίεσης που ασκούν στα γειτονικά όργανα (ουροδόχο κύστη, έντερο)
- **Προβλήματα υπογονιμότητας**, είτε λόγω εξωτερικής πίεσης των σαλπίγγων, είτε όταν εμφανίζονται στο εσωτερικό της μήτρας (ενδομητρική κοιλότητα).

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

Έχει αποδειχτεί ότι, όταν τα ινομυώματα είναι μεγάλα, εμποδίζουν τη φυσιολογική σύλληψη, την κίνηση των σπερματοζωαρίων και δυσκολεύουν την εμφύτευση εμβρύων κατά τη διαδικασία εξωσωματικής γονιμοποίησης. Ακόμη μπορεί να οδηγήσουν σε απόφραξη των σαλπίγγων ή να βλάψουν τις ωοθήκες, προκαλώντας προβλήματα γονιμότητας. Επίσης όταν εντοπίζονται στο ενδομήτριο, θεωρούνται υπεύθυνα για τις αυτόματες αποβολές, κυρίως κατά το πρώτο τρίμηνο της εγκυμοσύνης. Επίσης λόγω της πίεσης που ασκούν σε μεγάλα αγγεία του οργανισμού, ενδέχεται να προκαλέσουν πρήξιμο (οίδημα), κιρσούς, διόγκωση των νεφρών (υδρονέφρωση) κ.ά»

Η θεραπεία εξαρτάται από την ηλικία της γυναίκας, το εάν έχει γίνει μητέρα ή όχι, το μέγεθος των ινομυωμάτων, τη θέση τους και τα συμπτώματα που της προκαλούν. Συνήθως μικρά ινομυώματα, που δίνουν λίγα ή και καθόλου συμπτώματα, χρειάζονται μόνο τακτική παρακολούθηση με υπερηχογραφικό έλεγχο ανά εξάμηνο.

Αντίθετα όταν είναι μεγάλα (πάνω από 5 εκ.), η χειρουργική αφαίρεσή τους είναι

απαραίτητη (γίνεται λαπαροσκοπικά). Επίσης, το χειρουργείο είναι απαραίτητο όταν τα ινομυώματα δημιουργούν προβλήματα σε άλλα όργανα (λόγω πίεσης) ή προκαλούν αιμορραγία, αναιμία και υπογονιμότητα.

Επιστημονική μελέτη στη Γαλλία, σε γυναίκες που αντιμετώπιζαν ανεξήγητη υπογονιμότητα και προσπαθούσαν επί τρία περίπου χρόνια να συλλάβουν, μετά τη λαπαρασκοπική αφαίρεση των ινομυωμάτων, αυξήθηκαν τα ποσοστά εγκυμοσύνης στο 41%.

Μια άλλη μελέτη -στην ίδια χώρα- κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η φυσιολογική γονιμότητα βελτιώνεται από 53 μέχρι 70% μετά την αφαίρεση ινομυωμάτων από το εσωτερικό της μήτρας.

ΕΙΔΗ ΙΝΟΜΥΩΜΑΤΩΝ

Ανάλογα με το σημείο της μήτρας που εμφανίζονται, διακρίνονται σε:

- **Υποορογόνια:** Αναπτύσσονται στο εξωτερικό μέρος της μήτρας, προς την κοιλιά και όταν μεγαλώνουν πιέζουν την ουροδόχο κύστη και το έντερο
- **Ενδοτοιχωματικά:** Εντοπίζονται στο εσωτερικό τοίχωμα της μήτρας. Όταν είναι μικρά, συνήθως δεν δίνουν συμπτώματα
- **Υποβλευνογόνια:** Εμφανίζονται μέσα στη μήτρα (ενδομήτριο). Μπορεί να προκαλέσουν αιμορραγίες και υπογονιμότητα.